

Michael Cobabus Johannes Rieder

Disputatio Quarta Theologica De Persona Christi : In qua Sequentes Theses & Quaestiones

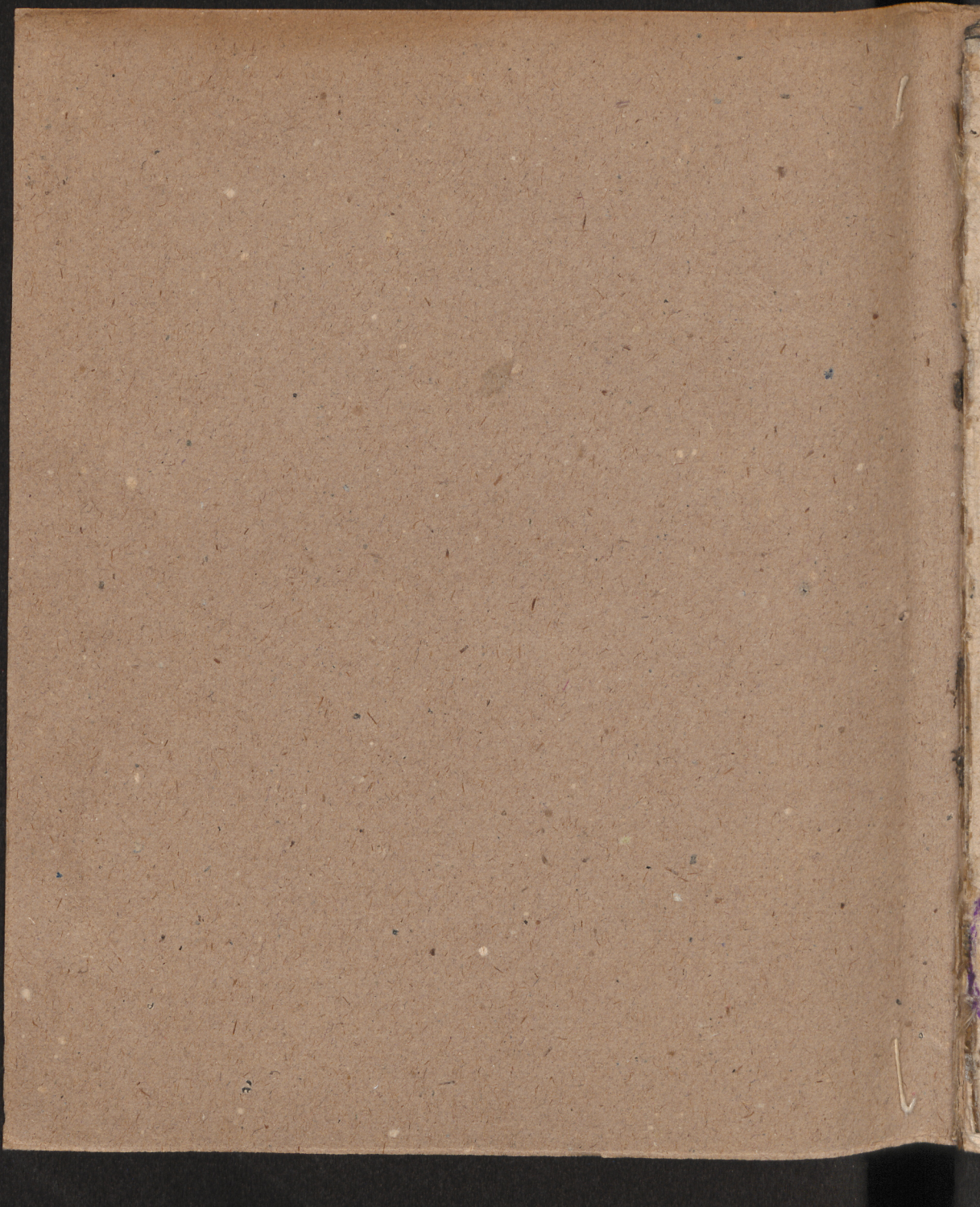
Rostochi[i]: Richelius, 1646

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn738047430>

Druck Freier Zugang

Vert. M. Cobebus. Praesens. J. Lotthmann.
R. U. theol. 1646.

26.
Disputatio Quarta
THEOLOGICA

De
PERSONA CHRISTI

In qua
Sequentes Theses & Quæstiones,

Spiritus Sancti ductu & gratiâ

DIRECTORE

JOHANNE COTHMANNO

SS. Theol. D. & Professore celeberrimo,

PRÆSIDE

M. MICHAELE COBABO

Sternberga Megapolitano,

Publico examini subicit

JOHANNES Rieder/

Svinfurtensis Francus.

*Ad diem 30. Maji in Auditorio Unicorniâ
horu antemeridianu.*

ROSTOCHI

Typis Johannis Richelii, Senat. Typogr. Anno 1646.

Thesis I.

Necessarium est, ut is, qui vult salvus esse, credat fideliter Domini nostri Jesu Christi incarnationem.

II. Fides recta est, ut credamus, & confiteamur, quòd Dominus noster Jesus Christus Dei filius sit Deus, & homo.

III. DEUS est ex substantia Patris ante secula genitus, & homo ex substantia matris in seculo natus.

IV. Perfectus est DEUS, perfectus homo ex anima rationali, & humana carne subsistens.

V. Æqualis est Patri secundum divinitatem; minor est Patre secundum humanitatem.

VI. Qui licet DEUS sit, & homo: non duo tamen, sed unus est Christus.

VII. Unus autem est non conversione Divinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum.

VIII. Unus omnino non confusione substantiæ, sed unitate personæ.

IX. Sicut anima rationalis & caro unus est homo: ita DEUS & homo unus est Christus, qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, tertiâ die resurrexit à mortuis, ascendit ad coelos, sedet ad dextram Dei Patris omnipotentis, inde venturus est judicare vivos & mortuos.

QVÆ

QVÆSTIONES.

contra

I. MANICHÆOS.

An Christum non fuerit in carne verâ; sed simulatam speciem humani sensibus prabuerit, & sic tantum vel imaginariâ fuerit passus, crucifixus, & mortuus? N.

II. PHOTINIANOS.

I. An inter impossibilia sit numerandum, quod idem Christus sit Deus & homo? N.

II. An Christi generatio ex essentia Patris sit impossibilis? N.

III. An Christus dicatur Dei filius non propter æternam generationem; sed quod talis singulari Dei gratiâ sit factus, & propterea non naturalis, sed adoptivus Dei filius vocandus? N.

IV. An Christus creaverit cælum & terram? A.

V. An Christus sit Deo æqualis non tantum in virtute, sed etiam in natura? A.

VI. An Christus fuerit in deserto cum populo Israelitico? A.

VII. An ex nostra de Divinitate Christi assertionem sequatur, Christum non esse verum hominem? N.

VIII. An fides nostra non terminetur in Christo, qui eam sibi non arroget; sed per ipsum dirigatur in Deum tanquam altissimum? N.

IX. An Christus fuerit in cælo, antequam natus esset ex Maria virgine? A.

X. An Christus propria virtute fecerit miracula, & propria virtute resurrexerit? A.

XI. An Christus præcipuam suam potentiam & virtutis partem acceperit pro obedientia, quam Patri præstitit? N.

XII. An ad essentiam hominibus requiratur, ut sit persona humana, & habeat suam peculiarem substantiam vel personalitatem? N.

III. PONTIFICIOS.

I. An Bellarminus Doctorem Brentium potuerit accusare Nestorianismi, quod dixerit, Filium Dei assumptum sibi humanum? N.

II. An

II. An communicatio idiomatum sit realis non respectu ipsarum naturarum, sed tantum respectu hypostasos utriusque naturae? N.

IV. ANABAPTISTAS.

An Jesu Christus non sit ex carne & sanguine, vel ex substantia Mariae, sed carnem & sanguinem de caelo attulerit? N.

V. CALVINIANOS.

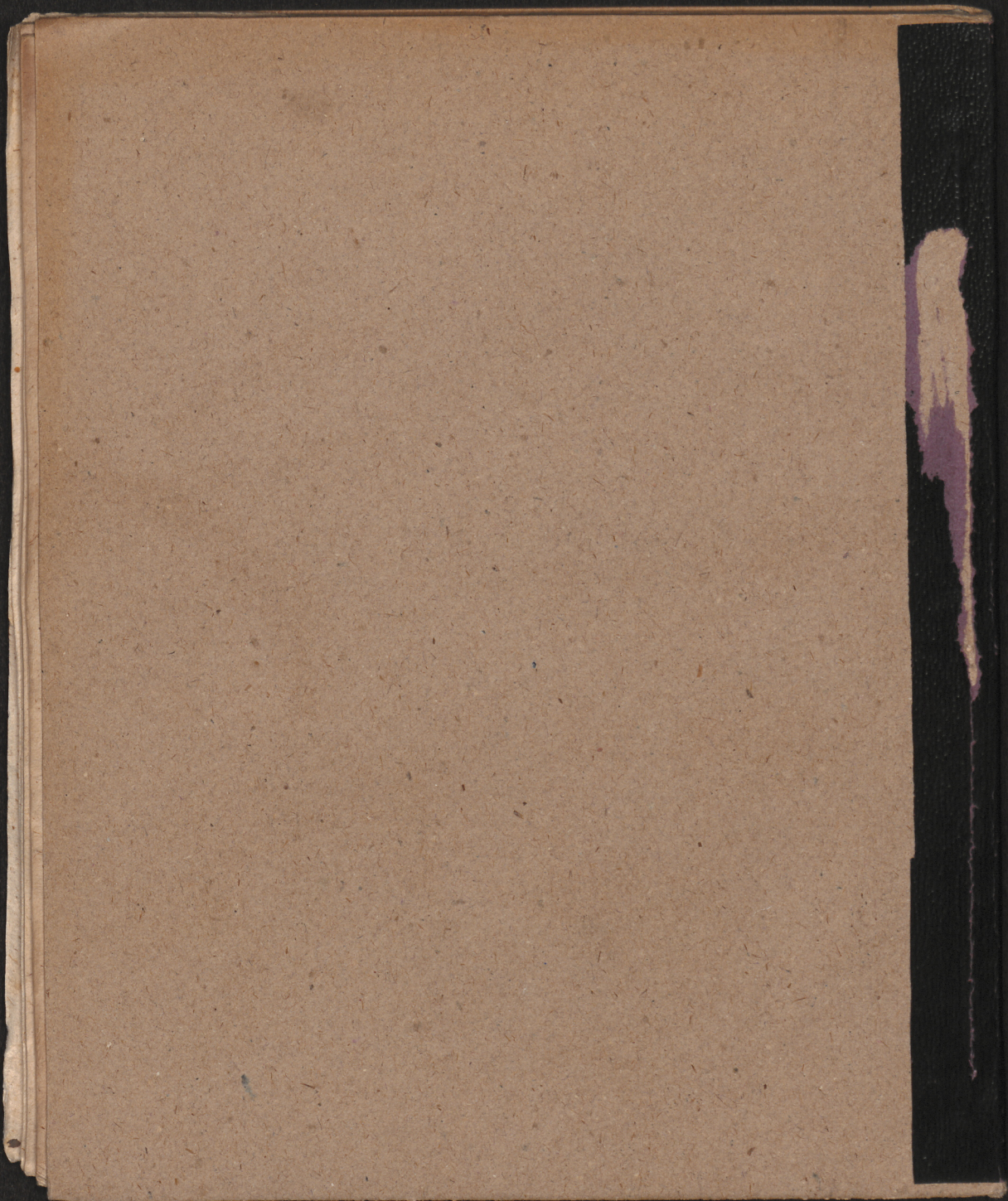
- I. An unio personalis sit definienda vel per adjunctionem, vel sustentationem, vel gestationem carnis in persona & ideo? N.
- II. An Filius Dei assumerit humanam naturam, ut pro omnium hominum peccatum satisfaceret? A.
- III. An predicatio humanorum de Deo, & divinum de homine, quantum ad naturas, sit verbalis? N.
- IV. An propositiones illae, in quibus propria utriusque natura predicantur de Christi persona, sint explicandae per ejusmodi ἀλλοίωσιν, quae per nomen personae subiecti loco positum intelligatur tantum illa natura, cujus proprium in predicato exprimitur? N.
- V. An itaque haec propositio: Christus mortuus est, ita sit explicanda: natura tantum Christi humana, qua in ipsa Christi persona consideratur, mortua est? N.

VI. FLACIANOS.

An humana Christi natura sit ejusdem speciei cum natura, quam Adamus habuit post lapsum? A.

VII. JESUITAS.

An ordinem vel Societatem illius membra, quam nomine Jesu insigniunt, recte nominari possint Jesuitae à nomine Jesu? N.

QVÆSTIONES.

contra I. MANICHÆOS.

An Christus non fuerit in carne verâ ; sed simulat am-
sibi præbuerit, & fide tantam vel imaginari-
cifixus, & mortuus ? N.

II. PHOTINIANOS.

I. An inter impossibilia sit numerandum, quod idem
homo ? N.

II. An Christi generatio ex essentia Patris sit impossi-
bilis ? N.

III. An Christus dicatur Dei filius non propter æterni-
tatem, sed quod talis singulari Dei gratiâ sit factus, &
naturalis, sed adoptivus Dei filius vocandus ? N.

IV. An Christum creaverit coelum & terram ? A.

V. An Christus sit Deus aequalis non tantum in virtu-
tibus ? A.

VI. An Christus fuerit in deserto cum populo Israheliticis ?

VII. An ex nostra de Divinitate Christi assertionem sequi
esse verum hominem ? N.

VIII. An fides nostra non terminetur in Christo, qui est
sed per ipsum dirigatur in Deum tanquam altissimum ?

IX. An Christus fuerit in coelo, antequam natus esset ex
mariæ ?

X. An Christus propria virtute fecerit miracula, & præ-
dixerit ? A.

XI. An Christus præcipuam suam potentiam & virtutem præ-
cedentem, quam Patri præstitit ? N.

XII. An ad essentiam hominum requiratur, ut sit perso-
na, seu suam peculiarem subsistentiam vel personam
habens ?

III. PONTIFICIOS.

I. An Bellarminus Doctorem Brentium potuerit accu-
sare, quod dixerit, Filium Dei assumpsit sibi hominum
carne ?

